

ter den lovgivning m.v., der gælder i det sidstnævnte medlemsland. Efter bestemmelsen er det myndighederne i det medlemsland, hvor skaden sker, som umiddelbart udbetaler erstatningen over for skadelidte. Dette medlemsland kan herefter gøre regreskrav gældende over for det andet medlemsland.

Da der er tale om en rettighed for borgerne over for den danske stat, bør der efter Justitsministeriets opfattelse optages en udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

Efter den foreslåede bestemmelse udbetales erstatning af justitsministeren. I overensstemmelse med almindelig praksis på området, jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 20. juni 1988, vil anmodninger om erstatning normalt blive behandlet af den pågældende politimester eller af Rigspolitechefen med mulighed for at få spørgsmålet indbragt for Justitsministeriet.

Om spørgsmålet om erstatning i anledning af strafretlig forfølgning efter retsplejelovens kapitel 93a henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.9. Heraf fremgår det, at en person, som måtte kræve den-

ne form for erstatning i anledning af svenske polititjenestemænds dispositioner på dansk område, er stillet på samme måde som i tilfælde, hvor der er spørgsmål om erstatning i anledning af dansk politis strafferetlige forfølgning.

Til § 7

Det foreslås, at bestemmelsen i lovens § 1, hvorefter regeringen bemyndiges til at tiltræde aftalen på Danmarks vegne, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Endvidere foreslås det, at lovens øvrige bestemmelser træder i kraft den 1. juni 2000, således at det dansk-svenske politisamarbejde efter aftalen kan være på plads forud for den officielle indvielse af Øresundsforbindelsen den 1. juli 2000.

Til § 8

Da loven vedrører politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen, foreslås det, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.